

Ö 3/11

1 Bakgrund och tillämpliga bestämmelser

A-son har hos Revisorsnämnden (RN) ansökt om fortsatt auktorisation som revisor. Ansökan inkom den 3 december 2010. Hennes nuvarande auktorisation gällde till och med den 28 februari 2011.

Enligt 18 § revisorslagen (2001:883) gäller auktorisation som revisor i fem år. Har en ansökan om fortsatt auktorisation gjorts före giltighetstidens utgång fortsätter auktorisationen att gälla till dess att beslut i saken har vunnit laga kraft.

Av 1 § RN:s föreskrifter (RNFS 2001:3) om godkännande, auktorisation och registrering följer bl.a. att en sökande, för att erhålla fortsatt auktorisation som revisor, under de fem år som närmast föregår ansökan ska ha utövat revisionsverksamhet omfattande minst 1 500 timmar (det s.k. praktikkravet). Mer än hälften av dessa timmar ska ha avsett juridiska personer som enligt lag eller annan författning i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet ska revideras av fysiska eller juridiska personer som har godkänts att utföra lagstadgad revision i den staten. Uppdragen ska ha omfattat revisionsklienter inom olika branscher. Enligt 3 § samma föreskrifter kan RN om det finns särskilda skäl besluta om undantag från dessa krav.

Med revisionsverksamhet avses enligt 2 § 8 revisorslagen:

- a) verksamhet som består i sådan granskning av förvaltning eller ekonomisk information som följer av författning, bolagsordning, stadgar eller avtal och som utmynnar i en rapport eller någon annan handling som är avsedd att utgöra bedömningsunderlag även för någon annan än uppdragsgivaren, samt
- b) rådgivning eller annat biträde som föranleds av iakttagelser vid granskning enligt a.

2 A-sons uppgifter i ärendet

2.1 Inledning

A-son är för närvarande verksam på deltid (75 procent) hos X Revision AB i Stockholm. Under de senaste fem åren har hon kommit att avveckla sina egna revisionsuppdrag och har i stället fokuserat på kvalificerade utredningar och rådgivning inom områden som rör företag i ekonomisk kris. I hennes specialområde ingår de borgenärsskyddande regelverken i aktiebolagslagen (2005:551) – nedan ABL – ABL:s regelverk avseende likvidation och konkurs samt det regelverk som avser obestånd, dvs. delar av konkurslagen (1987:627), förmånsrättslagen (1970:979) och 11 kap. brottsbalken. Härutöver har hon en längre erfarenhet av utredningar rörande misstänkta oegentligheter. Till följd av sin specialisering har hon även arbetat med den byråinterna utbildningen inom nämnda områden. De företag som hennes granskningsuppdrag avser är nära nog uteslutande aktiebolag. Bolagen är verksamma inom de mest skiftande branscher.

Under den senaste femårsperioden har hon utövat verksamhet, som hon anser utgör revisionsverksamhet, omfattande 2 282 timmar och annan verksamhet, som hon anser är näraliggande revisionsverksamhet, omfattande 459 timmar. De återopade timmarna (totalt 2 741 timmar) kan fördelas enligt avsnitt 2.2 nedan.

2.2 Åberopad verksamhet

2.2.1 Revisionsverksamhet avseende egna revisionsuppdrag

Under femårsperioden har hon arbetat 217 timmar med egna revisionsuppdrag.

2.2.2 Granskning på uppdrag av särskild granskare utsedd enligt 10 kap. ABL

Hon har arbetat 208 timmar med granskningsuppdrag som hon erhållit från en sådan särskild granskare som utses enligt bestämmelserna i 10 kap. 21 och 22 §§ ABL. I de aktuella fallen var det en advokat som hade utsetts till särskild granskare. A-son utförde på uppdrag av advokaten stora delar av den faktiska granskningen och avrapporterade denna i omfattande skriftliga rapporter till den särskilda granskaren. Granskning omfattade bolagens räkenskaper och den särskilda granskarens rapporter baserades till stor del på det arbete hon hade utfört. Detta kan likställas med det granskningsarbete som medarbetare på sedvanliga revisionsuppdrag utför och som ligger till grund för påskrivande revisors ställningstaganden i revisionsberättelsen. En särskild granskares uppdrag följer av författning och utmynnar i ett yttrande som ska läggas fram på bolagsstämma. Yttrandet är således avsett att utgöra bedömningsunderlag även för annan än uppdragsgivaren.

2.2.3 Granskning på uppdrag av biståndsförmedlande organisation

Hon har arbetat 400 timmar med granskning på uppdrag av en biståndsförmedlande organisation. Organisationer som förmedlar biståndsmedel från en biståndsorganisation har en långtgående redovisningsskyldighet med avseende på hur pengarna används. Biståndsorganisationen och de enskilda organisationerna ingår omfattande avtal som bl.a. föreskriver att organisationen måste låta projekten bli föremål för revision. Utöver en standardiserad rapportering omfattande bl.a. ekonomisk redovisning och bedömning av måluppfyllelse har biståndsförmedlande organisationen även möjlighet att begära kompletterande uppgifter i fall där detta bedöms påkallat.

Hennes uppdrag föranleddes av misstankar om oegentligheter inom en biståndsförmedlande organisation. Misstankarna fick biståndsförmedlande organisationen att låta organisationen initiera en långtgående utredning av flera biståndsprojekt. Hennes uppdragsgivare var således den biståndsförmedlande organisationen och uppdraget måste anses vara grundat på det avtal som denna organisation hade ingått med biståndsförmedlande organisationen om förmedling av biståndsförmedlande organisationens medel. Uppdraget innefattade granskningsarbete med nyttjande av traditionella revisionsmetodiker och utfördes med samma granskningsteknik som används vid revision enligt god revisionssed. Arbetet hade sannolikt inte kunnat utföras av någon annan än en mycket erfaren kvalificerad revisor. Huvuddragen i granskningen framgår av följande lista.

- Granskning gjordes av alla in- och utbetalningar som under en treårsperiod gjorts via ett antal bankkonton i bank i Beirut.
- Alla transaktionerna matchades mot tillgängliga verifikationer.
- Bokföringen granskades och befanns inte uppfylla bokföringslagens krav.
- Bokföringen "rekonstruerades", analysen av enskilda transaktioner resulterade i en kategorisering av transaktionerna på flera olika projekt som kunde jämföras med befintlig bokföring.

- Det ekonomiska resultatet per projekt enligt A-sons analys jämfördes med den rapportering som hade upprättats – dels jämfört med den interna rapporteringen inom organisationen, dels – främst – jämfört med rapporteringen till biståndsorganisationen.
- Verifikaten granskades noggrant i syfte att identifiera transaktioner som stred mot projektens syften.
- Hanteringen av medel jämfördes även med organisationens interna regelverk och föreliggande anställningsavtal.

Granskningen utmynnade i rapporter ställda till den biståndsförmedlande organisationen. Till följd av sin rätt till insyn i hur biståndsmedel används hade biståndsorganisationen oinskränkt insyn i utredningen. De rapporter hon avgav har varit avsedda som bedömningsunderlag såväl för den biståndsförmedlande organisationen som för biståndsorganisationen.

2.2.4 Utredning på uppdrag av kreditinstitut

Hon har arbetat 244 timmar med ett uppdrag som hon erhållit av ett större kreditinstitut. Kreditinstitutet hade lånat ut pengar till ett bolag som därefter försattes i konkurs. Gälldenären hade före konkursen genomfört en större kvittningstransaktion som kreditinstitutet ansåg skulle kunna vara återvinningsbar. Efter att konkursförvaltaren valt att inte väcka talan gjorde i stället kreditinstitutet detta för konkursboets räkning med stöd av 4 kap. 19 § konkurslagen. En sådan återvinningstalan sker alltid för konkursboets räkning. Det får därmed anses att konkursboet genom avtal med kreditinstitutet accepterade att institutet i konkursboets ställe väckte talan mot den borgenär till vars förmån betalning skett (i förevarande fall genom kvittning). Granskningen får alltså anses ha följt av avtal mellan revisionsklienten och en tredje part.

Hennes uppdrag innefattade en avancerad granskning av konkursbolagets bokföring och bestod huvudsakligen i att med ledning av konkursbolagets räkenskaper och styrelsematerial, granska konkursboets likviditet, betalningsströmmar, försäljning och lönsamhet m.m. i syfte att ta fram underlag för en återvinningstalan. Bland granskningsåtgärderna märks bl.a. följande.

- Analytisk granskning med avseende på lönsamhet och likviditet.
- Granskning av likviditets-, försäljnings- och lönsamhetsprognoser och bedömning av utfall.
- Analys av utestående kundfordran med avseende på ålder och utveckling.
- Granskning av finansiering genom lån från koncernbolag, traditionell kontoanalys med granskning av underliggande verifikationer.
- Granskning av material som förelagts styrelsen samt protokoll från styrelsens möten.
- Jämförelse av styrelsematerialet med bland annat analysen av bolagets egna likviditets- försäljnings- och lönsamhetsprognoser.
- Kartläggning av koncerninterna transaktioner.

Samtliga nu nämnda granskningsåtgärder torde vara vanligt förekommande i mer komplicerade revisionsuppdrag, i synnerhet när revisionsklienten har en något mer omfattande verksamhet

fördelat på flera bolag i en koncern. Granskningsarbetet genomfördes med nyttjande av traditionella revisionsmetodiker och utmynnade i ett omfattande sakkunnigutlåtande som skulle användas i allmän domstol och därmed var avsett att utgöra bedömningsunderlag även för någon annan än uppdragsgivaren. Hon kom senare att höras som sakkunnig i tingsrätten.

2.2.5 Utredningar på uppdrag av konkursförvaltare

Hon har arbetat 1 213 timmar med utredningar på uppdrag av konkursförvaltare. Arbetet har omfattat kartläggning av bokföringssystem, bedömning av bokföringens status i förhållande till bokföringslagens (1999:1078) krav, utredning om i vad mån det förelegat återvinningsbara transaktioner, utredning om värdeöverföringar i strid med ABL, utredning om skyldighet att iaktta bestämmelserna i 25 kap. 13-17 §§ ABL har förelegat samt utredning av orsak till och tidpunkt för obestånd. Utredningarna har följt ett strukturerat arbetssätt vilket har stora likheter med sedvanlig revision. Arbetet inleds med en planeringsfas i vilken bakgrundsinformation samlas in och hänsyn tas till risk och väsentlighet. Därefter fastställs vilken metodik som är mest lämplig för att på effektivaste sätt nå resultat, vanligen en kombination av analytisk granskning, substansgranskning samt inhämtande av information från externa parter. Genomförandet sker i standardiserade steg och resultatet av granskningen redovisas skriftligen till uppdragsgivaren.

Även om konkursförvaltarverksamhet som helhet betraktat inte kan anses utgöra revisionsverksamhet finns det bland konkursförvaltarens utredningsuppgifter enligt 7 kap. konkurslagen ett stort antal moment som, om de utförs av en revisor, måste vara att beteckna som revisionsverksamhet. Hit hör rimligen alla de granskningsåtgärder som är att hänföra till händelseförloppet före konkursbeslutet och som har redogjorts för ovan. I likhet med vad som anförts ovan angående särskild granskning enligt ABL följer uppdraget av lag. Hennes granskningsarbete har legat till grund för konkursförvaltarens rapportering, upprättandet av en förvaltarberättelse och i förekommande fall anmälan om brottsmisstanke. Förvaltarberättelsen offentliggörs genom att den lämnas in till tingsrätt och är avsedd för tredje man. Ibland bilägger konkursförvaltaren hennes rapporter till förvaltarberättelsen. I andra fall inarbetar konkursförvaltaren innehållet i rapporterna direkt i sin egen redogörelse.

2.2.6 Byråintern utbildning

Hon har till följd av sin specialisering arbetat 459 timmar med byråintern utbildning inom området revision och rådgivning i företag i ekonomisk kris.

2.3 Skäl för eventuellt undantag från huvudregeln

Den verksamhet som har åberopats som revisionsverksamhet omfattar 2 282 timmar. För det fall RN skulle finna hon inte får tillgodoräkna sig minst 1 500 timmar som revisionsverksamhet anser hon att hon ändå bör beviljas fortsatt auktorisation. Gemensamt för samtliga de arbetsuppgifter som redovisats som revisionsverksamhet i ansökan är att de har bestått i granskning av förvaltning eller ekonomisk information samt att denna granskning har förutsatt revisorskompetens och därtill specialistkunskaper. Det sistnämnda gäller även beträffande hennes arbete med byråintern utbildning. Arbetet har ofta, men inte undantagslöst, mynnat ut i en rapport eller annan handling som varit avsedd att utgöra bedömningsunderlag även för någon annan än uppdragsgivaren. Hon anser sig därmed ha visat att det föreligger sådana särskilda skäl som avses i 3 § RN:s föreskrifter. Hon vill avslutningsvis framhålla att hon har varit auktoriserad revisor sedan år 1991. De arbetsuppgifter hon utför i dag bygger på hennes mångåriga erfarenhet som auktoriserad revisor. För att hon i framtiden ska ha möjlighet att fortsätta att tillhandahålla

granskningsarbete inom sitt specialistområde bedömer hon att det är nödvändigt att hon beviljas fortsatt auktorisation. Uppdragsgivarna kräver att arbetet ska utföras och avrapporteras av en kvalificerad revisor. Att det är en kvalificerad revisor som står bakom utredningarna är ofta en förutsättning för att uppdragsgivarna ska kunna använda dem på önskat sätt och med önskat resultat.

RN har med anledning av att A-sons uppgift om att hon avvecklat sina egna uppdrag som vald revisor inhämtat ett utdrag ur Bolagsverkets näringslivsregister. Av detta framgår att hon för närvarande inte innehar uppdrag som vald revisor i företag som omfattas av registret.

3 RN:s bedömning

Som framgått ovan krävs för fortsatt auktorisation eller godkännande som revisor enligt huvudregeln att sökanden under den senaste femårsperioden har utövat revisionsverksamhet omfattande minst 1 500 timmar. Den första frågan RN har att ta ställning till är därför hur många av de uppdragstimmar som A-son har redovisat som kan tillgodoräknas henne som revisionsverksamhet.

3.1 Revisionsverksamhet

Som framgått inledningsvis är begreppet revisionsverksamhet definierat i revisorslagen. Det ska vara fråga om granskning av förvaltning eller ekonomisk information. Granskningen ska följa av författning, bolagsordning, stadgar eller avtal och utmynna i en rapport eller någon annan handling som är avsedd att utgöra bedömningsunderlag även för någon annan än uppdragsgivaren. Till revisionsverksamhet räknas även rådgivning eller annat biträde som föranleds av iakttagelser vid sådan granskning som avses ovan.

Revisionsverksamhetsbegreppet definieras således bl.a. genom att lagtexten anger de rättsförhållanden av vilka granskningen följer. Rekvisitet avtal syftar enligt RN:s mening inte på det uppdragsavtal som revisorn träffar med klienten utan det krävs att det föreligger ett avtalsförhållande mellan klienten och tredje man enligt vilket någon form av information från klienten till den tredje mannen ska granskas av revisorn. Stöd för denna uppfattning finns i förarbetena till revisorslagen. I författningskommentaren nämns, som exempel på andra uppdrag än lagstadgad revision som faller in under begreppet revisionsverksamhet, tilläggsuppdrag som grundas på avtal mellan det granskade företaget och någon annan än revisorn (t.ex. Stockholmsbörsens noteringsavtal). Vidare nämns andra uppdrag som följer av att revisionsklienten i förhållande till tredje man har åtagit sig att låta revisor eller annan granska visst eller vissa förhållanden i företaget (t.ex. s.k. revisorsintyg).¹ Samma synsätt kommer till uttryck i allmänmotiveringen.²

RN övergår nu till att pröva den av A-son åberopade verksamheten.

3.1.1 Revisionsverksamhet avseende egna revisionsuppdrag

Verksamheten utgör revisionsverksamhet.

3.1.2 Granskning på uppdrag av särskild granskare utsedd enligt 10 kap. ABL

Uppdrag som särskild granskare enligt 10 kap. ABL anförtros ofta åt godkända eller auktoriserade revisorer och utgör då regelmässigt revisionsverksamhet. I förevarande fall har

¹ Prop. 2000/2001:146 s. 86.

² Prop. 2000/2001:146 s. 41 och 42.

dock A-son inte själv utsetts till särskild granskare utan hon har arbetat på uppdrag av en advokat. Hennes uppdrag har omfattat granskning av företags räkenskaper och uppfyller därför rekvisitet ”granskning av förvaltning eller ekonomisk information” i 2 § 8 revisorslagen. För att A-sons uppdrag ska utgöra revisionsverksamhet måste det emellertid även kunna konstateras att granskningen har följt av någon av de i lagtexten uppräknade rättsliga grunderna (”som följer av författning, bolagsordning, stadgar eller avtal”) och att hennes skriftliga avrapportering har varit avsedd som bedömningsunderlag även för annan än uppdragsgivaren. Hon har dragit parallellen till sådant arbete som medarbetare på sedvanliga revisionsuppdrag utför och som ligger till grund för den påskrivande revisorns bedömningar. Enligt RN:s uppfattning hade det fallit sig naturligt att göra denna koppling om en annan kvalificerad revisor hade uppdragit åt A-son att utföra granskningen. Eftersom A-son i detta fall inte har fått uppdragen från en revisor anser RN emellertid inte att hon kan härleda omständigheter hänförliga till den särskilda granskarens uppdrag för att uppfylla rekvisiten för revisionsverksamhet. Det förhållandet att den särskilda granskarens uppdrag följer av lag och att dennes rapportering är avsedd även för andra än uppdragsgivaren saknar därför betydelse. Bedömningen ska i stället göras med utgångspunkt i det uppdragsavtal som förelegat mellan A-son och den särskilda granskaren. Detta uppdragsavtal är inte av det slag som avses i 2 § 8 revisorslagen. Vidare kan hennes rapporter inte anses ha varit avsedda som bedömningsunderlag för någon annan än uppdragsgivaren. A-sons uppdrag uppfyller således inte något av de två nu behandlade rekvisiten. Vad hon har redovisat som uppdrag från särskild granskare utgör därför inte revisionsverksamhet.

3.1.3 Granskning på uppdrag av biståndsförmedlande organisation

RN anser att A-son genom den beskrivning som hon har lämnat av uppdragets inriktning och av vidtagna granskningsåtgärder har visat att det i denna del har varit fråga om sådan granskning av förvaltning och ekonomisk information som avses i definitionen av revisionsverksamhetsbegreppet. Av hennes uppgifter framgår att uppdraget har följt av avtal mellan uppdragsgivaren (den biståndsförmedlande organisationen) och någon utomstående (biståndsorganisationen) samt att hennes skriftliga avrapportering har varit avsedd att utgöra bedömningsunderlag även för biståndsorganisationen, dvs. någon annan än uppdragsgivaren. Samtliga rekvisit för att uppdraget ska anses som revisionsverksamhet får därmed anses uppfyllda.

3.1.4 Utredning på uppdrag av kreditinstitut

Även i detta fall finner RN att uppdraget, såsom det har beskrivits av A-son, har avsett granskning av förvaltning och ekonomisk information. A-sons sakkunnigutlåtande skulle utgöra underlag i en domstolsprocess och har således varit avsett som bedömningsunderlag även för någon annan än uppdragsgivaren (kreditinstitutet). Det förhållandet att en borgenär (kreditinstitutet) under vissa i konkurslagen angivna förutsättningar har rätt att för ett konkursbos räkning väcka talan om återvinning medför emellertid inte att det uppkommer ett avtalsförhållande mellan borgenären och konkursboet. Eftersom granskningen i detta fall inte har följt av vare sig författning, bolagsordning, stadgar eller avtal, kan den inte anses ha utgjort revisionsverksamhet.

3.1.5 Utredningar på uppdrag av konkursförvaltare

Ett uppdrag som konkursförvaltare kan, som helhet betraktat, inte anses utgöra revisionsverksamhet.³ Enligt A-son finns det emellertid bland en konkursförvaltares utredningsuppgifter ett stort antal moment som, om de utförs av en revisor, måste vara att beteckna som revisionsverksamhet.

Arbete av det slag som A-son har redogjort för bör i och för sig kunna anses utgöra granskning med sådan inriktning som faller in under revisionsverksamhetsbegreppet. För att uppdragen ska utgöra revisionsverksamhet måste det emellertid, i likhet med vad som anförts ovan (3.1.2) beträffande uppdragen från särskild granskare, även kunna konstateras att granskningen har följt av någon av de i lagtexten uppräknade rättsliga grunderna och att den skriftliga avrapporteringen har varit avsedd som bedömningsunderlag även för annan än uppdragsgivaren. RN finner, på samma grunder som har redovisats i bedömningen av uppdragen från särskild granskare, att dessa två rekvisit inte är uppfyllda. Att konkursförvaltaren i vissa fall senare har valt att bifoga hennes rapport till förvaltarberättelsen påverkar inte denna bedömning.⁴ Vad A-son har redovisat som uppdrag från konkursförvaltare utgör således inte revisionsverksamhet.

3.1.6 RN:s samlade bedömning

I sin ansökan om fortsatt auktorisation har A-son redovisat totalt 2 741 timmar. Av dessa anser hon att 2 282 timmar ska tillgodoräknas henne som revisionsverksamhet. RN har vid genomgången ovan bedömt att arbetet med egna revisionsuppdrag (217 timmar) och uppdraget från den biståndsförmedlande organisationen (400 timmar) har utgjort revisionsverksamhet men att uppdragen från särskild granskare (208 timmar), från kreditinstitutet (244 timmar) och från konkursförvaltare (1 213 timmar) inte har utgjort revisionsverksamhet. Därtill kommer arbetet med den byråinterna utbildningen (459 timmar) som enligt RN:s mening inte heller har utgjort revisionsverksamhet. A-son når därmed upp till totalt 617 timmar revisionsverksamhet under den senaste femårsperioden. RN ifrågasätter inte att verksamheten har avsett aktiebolag inom ett flertal branscher. Hon uppfyller dock inte praktikkravet på minst 1 500 timmar. Det finns därmed inte förutsättningar för att bifalla hennes ansökan om fortsatt auktorisation som revisor med stöd av huvudregeln i 1 § RN:s föreskrifter.

3.2 Skäl för eventuellt undantag från huvudregeln

RN övergår därmed till prövningen av om det finns grund att frångå huvudregeln. För att RN ska kunna bevilja undantag från huvudregeln om 1 500 timmar revisionsverksamhet krävs enligt 3 § RN:s föreskrifter särskilda skäl.

RN:s utgångspunkt är att kravet på 1 500 timmar revisionsverksamhet under en femårsperiod är satt lågt i förhållande till vad som får anses utgöra en normal årsarbetstid. Huvudsyftet med ett krav på visst antal timmars revisionsverksamhet är att de personer som är ensamt behöriga att utföra viss lagstadgad revision ska bibehålla de färdigheter som krävs för detta arbete. Samtidigt bör det finnas utrymme för revisorer att ägna tid även åt annan verksamhet än sedvanliga revisionsuppdrag utan att det därmed blir omöjligt att redovisa det antal timmar revisionsverksamhet som krävs för fortsatt godkännande eller auktorisation. Enligt RN:s

³ Se t.ex. RN:s beslut den 19 oktober 2000 i ärende dnr 2000-319.

⁴ Jfr prop. 2000/2001:146 s. 86. Där framgår att, om ett revisorsutlåtande är avsett endast för uppdragsgivarens interna bruk, omfattas inte uppdraget av begreppet revisionsverksamhet och att detta gäller även om utlåtandet senare, på grund av tillkommande omständigheter, används externt.

uppfattning tillvaratar de nuvarande bestämmelserna, med kravet på 1 500 timmar revisionsverksamhet under femårsperioden, båda de ovan nämnda intressena.

De skäl för undantag från huvudregeln som A-son har anfört för det fall RN inte skulle godta alla de timmar som redovisats som revisionsverksamhet kan sammanfattas enligt följande. Samtliga de granskningsuppdrag hon har redogjort för i sin ansökan har avsett granskning av förvaltning eller ekonomisk information. Såväl denna granskning som det arbete som har avsett byråintern utbildning har krävt revisorskompetens och därtill specialistkunskaper. Vidare kräver hennes uppdragsgivare regelmässigt att arbetet ska utföras och avrapporteras av en kvalificerad revisor.

RN har funnit att A-son endast når upp till 617 timmar revisionsverksamhet. Det saknas således ett förhållandevis stort antal timmar för att hon ska uppfylla praktikkravet. RN konstaterar vidare att hon har avvecklat samtliga uppdrag som kan betecknas som sedvanlig revisionsverksamhet. Mot bakgrund härav och med hänsyn till vad som anförts inledningsvis under denna rubrik om syftet med praktikkravet och de intressen till vilka hänsyn bör tas anser RN inte att de omständigheter som A-sons har åberopat utgör sådana särskilda skäl som krävs för undantag från huvudregeln. Hennes ansökan om fortsatt auktorisation ska därför avslås.

RN avslår A-sons ansökan.

Ärendet har avgjorts av RN genom dess tillsynsnämnd. I beslutet har deltagit hovrättspresidenten Sten Andersson, ordförande, justitierådet Kristina Ståhl, vice ordförande, rättschefen Vilhelm Andersson, advokaten Rune Brännström, auktoriserade revisorn Helena Dale, avdelningschefen Eva Ekström, auktoriserade revisorn Bertel Enlund, direktören Per-Ola Jansson och skattejuristen Kerstin Nyquist. Vid ärendets slutliga handläggning har i övrigt närvarit direktören Peter Strömberg, chefsjuristen Adam Diamant, revisionsdirektören Gunnar Abrahamsson samt avdelningsdirektören Fredrik Bengtsson som föredragit ärendet.